

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ

КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

27 децембар, петак, у Београду

Година XI — 1929. Бр. 304 — СХХХ

„СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ“ излазе сваког дана, сем недеље и празничних дана. — Годишња је претплата: за Краљевину 400 динара, а полугодишња 200 динара. За иностранство: 350 фр. франака годишње, а за пола године 175 франака. Претплата се полаже унапред најмање за пола године. За иностранство примају претплату и све поште. — За службене и приватне огласе плаћа се по утврђеној тарифи. Претплата, огласи и новац шаљу се непосредно благајни Државне штампарије. Рукописи шаљу се Уредништву „Службених новина“. Они се не враћају. Приватна неплаћена писма не примају се. — Уредништво и експедиција „Службених новина“ налазе се у Државној штампарији, Пош Лукина ул. бр. 14. — Поједини бројеви продају се по 1.50 динара од табака.

Телефон управника 1204. Телефон Уредништва 1255. Телефон Благајне 3528. Телефон Штампарије 45 и 5308.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

629.

МИ

АЛЕКСАНДАР I

по милости Војској и вољи Народној

КРАЉ ЈУГОСЛАВИЈЕ

На предлог нашег Министра просвете, а по саслушању Председника нашег Министарског савета, прописујемо и проглашујемо:

ЗАКОН

о

ЗАШТИТИ АУТОРСКОГ ПРАВА

који гласи:

I Општи прописи

§ 1

Овим се Законом заштићују:

- 1) свако књижевно и уметничко дело (§ 3) изашло (§ 8) први пут у Краљевини Југославији;
- 2) књижевна и уметничка дела (§ 3) држављанина југословенскога, без обзира на то да ли су изашла у Краљевини Југославији или у иностранству, или уопште нису изашла;
- 3) свако књижевно дело страног држављанина изашло (§ 8) на српско-хрватско-словеначком језику у иностранству.

§ 2

У погледу заштите књижевних и уметничких дела (§ 3) страног држављанина, изашлих или објављених (§ 8) у иностранству, важе прописи дотичног међународног уговора. Ако не постоји такав уговор, страни ће држављанин уживати по овом Закону заштиту својих дела у Краљевини Југославији само у случају узајамности.

Постојање узајамности мораће да докаже лице које хоће њоме да се користи.

У питању да ли је аутор држављанин југословенски или страни, меродаван је онај час у коме се збила повреда ауторског права.

Има ли дело више аутора, доста је за заштиту по овом Закону (§ 1 тачка 1) и 2) да је један од суаутора држављанин југословенски.

§ 3

Под књижевним и уметничким делима у смислу овога Закона подразумевају се све творевине на коју књижевности и уметности, нарочито:

- 1) дела књижевности, тј. дела књижевности и науке;

2) предавања, говори, проповеди и друга слична дела;

3) музичка дела са текстом или без текста;

4) хореографска и пантомимска дела, чије је претстављање утврђено писмено или на други начин;

5) идејне скице, нацрти, планови, земљописне карте, пластички предмети, глобуси, сликарски и цртачки послови научне или техничке струке напосе, уколико се та дела по сврси којој су намењена не сматрају делима ликовне уметности;

6) дела ликовне уметности, као: дела сликарства; резови (гравуре) у ковани (металу), дрвету или другом материјалу и сви производи графичке уметности; дела вајарства, граверске и медаљерске уметности; архитектонска и инжењерска дела; уметничка дела примењена у индустрији; нацрти и планови сваке врсте за дела ликовне уметности;

7) фотографска дела;

8) кинематографска дела, када је аутор део делу оригиналан карактер.

§ 4

Кинематографско дело без оригиналног карактера ужива само заштиту фотографског дела.

§ 5

Ауторско право обухвата како дела у целини, тако и поједине делове истих.

§ 6

Код прерада, односно код превода векога дела, постоји самостално ауторско право прерађивача, односно преводиоца, претпостављајући дозволу аутора оригиналнога дела за прераду или превод (§ 22).

Исто важи и за књижевна и уметничка дела (§ 3) која су репродукована кинематографијом, или поступком сличним кинематографији или механичким инструментима.

Али кад аутор оригиналног књижевног дела, написаног и штампаног на страном језику, не преведе то дело у року од 10 година на наш језик или не дозволи неком другом лицу да га преведе, и не стави га у промет, допуштено је свакоме, и без тражења дозволе од аутора оригиналног дела, да га преведе на наш језик.

§ 7

Заштиту у смислу овога Закона задржава и оно дело које је већ заштићено као индустријски узорак или модел.

§ 8

Дело се сматра објављеним, кад у оригиналу или репродукцији постане приступачно јавности

вољом аутора или неког овлашћеника ауторова права.

Оно је изашло, ако се вољом аутора или неког овлашћеника ауторова права стави у промет.

§ 9

Овим се Законом не заштићују:

1) закони, наредбе, званичне одлуке и решења, на нн списи израђени од званичнога лица за званичну употребу;

2) пословне обаване, робни каталози, ценовници, изјаве и упутства за употребу индустријских производа, штампарски огласи који служе потребама домаћег или друштвенога живота, књиге за уписивање, бележнице, и слично, али се штите кад се могу по облику и садржини сматрати делима књижевности или уметности;

3) предавања и говори, одржани на јавним скуптинама јавноправних тела и на јавним скуптинама сазваним у политичке сврхе, као и говори одржани код суда или друге јавне области, изузимајући случај § 24.

§ 10

Аутор (творац) дела је онај ко је дело створио.

Аутором неког дела, док се противно не докаже, сматра се:

1) онај чије је грађанско име означено на уобичајени начин на појединим примерцима дела; у погледу ликовне уметности (§ 3 тачка 6) стављање знака карактеристичног за тога аутора сматраће се као да је тиме означно своје грађанско име;

2) онај ко буде означен својим грађанским именом као аутор приликом јавнога предавања, јавнога претстављања, јавнога извођења или јавнога излагања дела.

Код анонимних или под псеудонимом изашлих дела овлашћен је издавач или приређивач да врши права која припадају аутору, све док се аутор не утврди (§ 39).

§ 11

Кад више лица створе дело заједничким радом, уживаће та лица заједнички недељиво ауторско право. Ауторским правом могу аутори располагати само споразумно, али сваки аутор може самостално жистуити против учињене повреде ауторскога права.

§ 12

У погледу дела састављених од самосталних приноса (прилога) разних аутора, који чине целину, постоји двојако ауторско право: оно на целину, а то припада лицу које је издало цело дело; и оно на поједине приносе, које припада ауторима одно-ених приноса.

§ 13

Приносима (прилозима), изашлим у новинама, часописима или другим периодичним делима (календарима, алманасима итд.), моћи ће њихови аутори слободно располагати, ако није другачије уговорено.

§ 14

Ауторско право прелази на наследнике. Кадудитетно право овде не постоји.

§ 15

Аутор или његов наследник могу пренети своје ауторско право у целини или делимиче, погодбом или одредбом за случај смрти.

Може се пренети и ауторско право на будуће дело које ће се тек створити.

Али погодбу, којом се генерално преносе ауторска права на будућа дела или на врсте таквих, може у смислу овога Закона свака страна у свако

доба отказати. Отказни рок, ако краћи није уговорен, износи једну годину. Странке се не могу одрећи права отказа.

§ 16

Власништво једног примерка књижевног или уметничког дела не даје уједно власнику и ауторско право на то дело.

§ 17

У случају преноса ауторског права, онај на кога је то право пренесено није овлашћен без дозволе аутора изменити или скратити дело, његов назив или име аутора.

§ 18

Име или карактеристични знак аутора на дело ликовне уметности сме неко друго лице ставити само по пристанку аутора.

Забрањено је код умножавања дела ставити на примерку име или карактеристични знак аутора на начин који би могао проузроковати пометње.

§ 19

Има ли дело више аутора (§ 11), па један од њих умре не оставивши законских наследника, а није расположио својим ауторским правом за живота, или се један од аутора одрече свога ауторског права, припашће то ауторско право суаутору или осталим суауторима.

§ 20

Ауторско право само по себи не може бити предмет извршења (оврхе) против аутора и његових наследника.

Само она добит која долази аутору или његовим наследницима (§ 14) од искорисћавања дела може бити предмет извршења.

II Садржај ауторских права

§ 21

Аутор има искључиво право да своје дело ставља у промет, објављује, јавно на предавањима износи, репродукује и умножава.

Док дело не буде објављено, припада аутору искључиво право да о њему публично обавештава.

Ауторско право на позоришно, музичко и кинематографско дело обухвата још и искључиво право јавног приказивања и извођења.

§ 22

Аутору наполе припада искључиво право на:

1) поновно издавање дела у првобитном или другом облику;

2) превод на други језик;

3) поновни превод на првобитни језик;

4) прераду неког дела из једне врсте књижевности у другу;

5) изводе из неког музичког дела (асебно издавање), удешавање музичког дела за разне друге музичке инструменте и разне певачке гласове;

6) пренос дела на инструменте који служе механичком извођењу гласова, нарочито на плоче, ваљке, вртце и томе слично; затим право на дозволу да се пренесена дела могу јавно изводити путем тих инструмената;

7) јавно извођење или приказивање књижевног или уметничког дела (§ 3) путем кинематографије, пројекције или сличним начином;

8) пренос и јавно извођење књижевних или уметничких дела (§ 3) радио-електричним путем;

9) репродукцију и изложбу дела ликовне уметности;

10) извађања по плану или скици или по згради код инжењерских или архитектонских дела;
11) репродукцију кинематографских дела (§ 3 т. 8) у облику другог књижевног или уметничког дела.

§ 23

Допушта се репродуковање неког објављеног или изашлог дела, заштићеног овим Законом, ради личног усавршавања или ако репродукција остаје неприступачна јавности и није намењена продаји.
Али није допуштено подизање зграде по изгледу на сазидану зграду, нити по скици, нити по плану, и ако су код репродукције извршене неке незнатне измене.

§ 24

Без пристанка аутора или његовог правног следбеника, забрањено је умножавање и растурање предавања и говора (§ 9 т. 3) у облику збирке која садржи само или углавном говоре неког аутора.

§ 25

Допушта се прештампавање чланака из новина и других периодичних списа у друге новине и периодичне списе, кад се њихов садржај односи на актуелну политику, или на религиозна, економска и друга питања која јавност у широј мери интересују, под условом да прештампавање није изрично од аутора забрањено и да се смисао чланка не промени. Порекло позајмице има се јасно означити.

Прештампавање чланка књижевног, научног или уметничког садржаја из једних периодичних списа у друге није дозвољено ни онда ако забрана није изрично означена.

Прештампавање дневних новости и вести о разним догађајима, које имају карактер обичних обавештења штампе, овим Законом није забрањено. Али се не смеју прештамповати у друге новине жичним или бежичним путем примљене вести, које носе ознаку порекла од страног кореспондента или агенције, пре истека рока од 24 часа, рачунајући од првог објављења. И у том случају треба увек означити јасно порекло вести.

§ 26

Допуштено је:

- 1) дословно навођење појединих места или одломака из некога објављенога или изашлог књижевнога дела, заштићеног овим Законом; увршени одломци не смеју ипак износити више од три стране оригиналног књижевног, односно од једне стране оригиналног музичког дела; ни у ком случају не може позајмица износити више од половине оригиналнога дела;
- 2) уврштавање изашлих мањих, овим Законом заштићених књижевних дела или њихових делова, у збирку која се састоји из дела више аутора, ако је таква збирка намењена цркви, школи или настави уопште, но уз пристојну награду.

§ 27

Кад се јавно изводи неко музичко дело са текстом, допуштено је умножавање текста, ако је у питању већ изашло књижевно дело мањег обима, као и кад се умножава ради наплатног или бесплатног раздељивања посетиоцима. Овај се препис не протеже на оперске текстове или на друга књижевна дела, одређена већ по садржају и облику за музичка дела (оперете, ораторије итд.).

§ 28

Допуштено је:

- 1) навођење појединих места већ изашлог музичкога дела у самосталном књижевном делу;

2) уврштавање већ изашлих музичких дела мањег обима у збирку која садржи дела више композитора, ако је она одређена за школе — изузев музичке школе — али уз пристојну награду.

§ 29

Допуштено је дела ликовне уметности или фотографска дела, изашла или трајно јавно изложена:
1) уврстити у самостално научно дело или уџбеник, одређен за школску наставну употребу, али искључиво у сврху објашњавања текста;
2) приказивати путем кинематографије или помоћу оптичких справа приликом научног или поучног предавања.

У оба случаја може аутор оригиналнога дела тражити пристојну награду.

§ 30

Допуштено је репродуковање дела ликовне уметности (§ 3 тачка 6), ако су та дела изложена трајно на улицама, трговима и јавним банштима — путем сликања, цртања или фотографије — као и пуштање у промет односних репродукција.

Ипак се репродукција не сме употребити у исту сврху којој служи оригинал.

§ 31

Употреба туђих дела у смислу §§ 26—30 овога Закона дозвољена је само ако се на њима не учини никаква измена.

Кад се у смислу §§ 26—30 репродукују дела ликовне уметности, дозвољене су измене у погледу димензија, односно оне измене које тражи поступак умножавања.

§ 32

Ко употребљава туђе дело у смислу §§ 26—30, треба да наведе на јасан начин извор одакле га је узео. Код илустрација, уметних у текст, треба ставити и име, односно знак карактеристичан за уметника, ако је такав знак и на оригиналном делу.

§ 33

Портрети, дела ликовне уметности или фотографије кога лица смеју се пуштати у промет или јавно излагати само са пристанком портретисанога лица. Сматра се да постоји такав пристанак, ако је то лице за то добило награду. По смрти таквог лица, а за време од 10 година, рачунајући од дана његове смрти, потребан је пристанак сродника. Под сродницима се овде подразумевају преживели брачни друг и деца, а ако ових нема, родитељи тога лица.

§ 34

Допуштено је без пристанка, поменутог у претходном параграфу, јавно излагати, приказивати и пуштати у промет:

- 1) портрете дела ликовне уметности или фотографије из савремене историје;
- 2) слике у којима се приказују личности као додатак некога краја или неке сценарије;
- 3) слике које приказују зборове, поворке и сличне догађаје, којима су присуствовале приказане личности;
- 4) ненаручене портрете, дела ликовне уметности или фотографије, ако њихово јавно излагање, приказивање или пуштање у промет одговара неком вишем интересу уметности.

Ипак је то (тачка 1—4) допуштена само тада ако се тиме не вређа оправдани интерес дотичног лица, односно после његове смрти оправдани интерес његових сродника.

§ 35

За сврхе правосудја и јавне безбедности могу власти умножавати, јавно излагати, приказивати и пуштати у промет слике појединих лица, без ичијег пристанка.

§ 36

За јавно извођење опере или других музичких позоришних дела с текстом или без текста потребан је само пристанак аутора музичког дела. Тиме се не дира у правни однос који постоји између тога аутора и аутора позоришног дела са текстом или без текста.

§ 37

Приватна писма, дневници и поверљиви записи, које аутор није наменио јавности, могу се објавити само са његовим пристанком и са пристанком лица којима су упућени. После смрти кога од њих, није ли преминули ништа одредио, могу се приватна писма издавати само са пристанком преживелог брачног друга и деце, а ако ових нема, родитеља тога лица.

III Трајање заштите ауторског права

§ 38

Заштита ауторског права на књижевно и уметничко дело (§ 3 тач. 1—6 и 8), објављено или изашло под грађанским именом аутора (§ 10) за живота његова, престаје по истеку рока од педесет година, рачунајући од смрти ауторове.

§ 39

Заштита ауторског права на књижевно и уметничко дело (§ 3 тач. 1—6 и 8), објављено или изашло анонимно или под псеудонимом, престаје по истеку рока од 50 година пошто је дело изашло.

Ако се накнадно у том року објави грађанско име аутора, рачуна се заштитни рок од 50 година по прописима § 39 и 42 овог Закона.

§ 40

У погледу књижевног и уметничког дела (§ 3 тач. 1—6 и 8), састављеног из приноса више аутора (§ 12), рачуна се рок од 50 година по пропису § 38 или 39, према томе да ли је аутор назначен својим грађанским именом или анонимно, односно под псеудонимом.

§ 41

Заштита ауторског права на књижевна и уметничка дела (§ 3 т. 1—6 и 8), објављена или изашла после смрти аутора, престаје у смислу § 38 по истеку 50 година од смрти ауторове. Но у случају да су ова дела изашла или објављена тек за време последњих десет година заштитног рока, заштита траје десет година по изашлом или објављеном делу.

§ 42

Заштита ауторског права на књижевна и уметничка дела (§ 3 т. 1—6 и 8), која су створена од више аутора (§ 11), а код којих се рок заштите рачуна од дана ауторове смрти, престаје по истеку рока од 50 година, рачунајући од дана смрти онога аутора који је последњи преминуо.

§ 43

Заштита ауторског права на књижевно и уметничко дело (§ 3 т. 1—6 и 8), спремно и издано од неког правног лица, друштва, власти, научног завода или јавног института, престаје по истеку рока од 50 година пошто је дело изашло.

§ 44

Заштита ауторског права на фотографско дело (§ 3 т. 7) престаје по истеку рока од 20 година пошто

је дело изашло. Заштита ауторског права на фотографско дело изашло по смрти аутора престаје по истеку рока од 20 година, рачунајући од смрти аутора.

§ 45

Рок заштите ауторског права на кинематографско дело (§ 3 т. 8) одређује се према томе да ли то дело треба узети као књижевно дело, као дело ликовне уметности, или као фотографско дело (§ 4).

§ 46

Код дела изашлих у више делова, изданих у разво време, као и у погледу текућих извештаја, листова и свезака, узима се при израчунавању заштитног рока сваки део, извештај, лист и свеска као посебно дело.

Кад се неко дело издаје у свескама које чине једну целину, а излазе у разво доба, рачуна се заштитни рок од дана издања последње свеске.

§ 47

Код рачунања рока заштите ауторског права не узима се у обзир календарска година у којој издачињеница одлучна за почетак односног рока.

IV Повреда ауторског права

§ 48

Ко без пристанка аутора, његовог правног наследника или другог ауторско-правног овлашћеника (§ 10) или уопште бесправно присваја или искоришћава права заштићена овим Законом, чини повреду ауторског права, па ће одговарати по општим законским прописима као и по посебним прописима овога Закона.

§ 49

Ко свесно повреди ауторска права, наведена у § 21 и 22 овога Закона, казниће се ради преступа новчаном глобом од 1.000 до 60.000 динара или затвором од 1—6 месеци.

У тежем случају користољубља могу се изрећи обе казне.

Казниће се и за покушај.

§ 50

Ако дело није већ према општем Кривичном закону теже кажњиво, онда чини преступ кажњив по § 49 овога Закона нарочито онај:

I ко у намери varaња:

1) туђе дело означи својим именом или именом другог књижевника или уметника;

2) учини лажну пријаву у регистру аутора;

II ко стави у промет дело, иако зна да је лажно означено.

Казниће се и за покушај.

§ 51

Казниће се новчаном од 500—10.000 динара или затвором од 7 дана до 2 месеца, ко свесно:

1) противно прописима § 17 и 31 овога Закона измени неко дело или назив његов или назив аутора или дело скрати;

2) противно пропису § 16 овога Закона стави на дело ликовне уметности име или карактеристичан знак аутора, или умножавајући такво дело стави на њега име или карактеристичан знак аутора на такав начин да би могла настати забуна;

3) противно пропису § 24 овога Закона умножава или ставља у промет говоре или предавања у збирци;

4) противно пропису § 25 овога Закона преноси новинарске, личним или безличним путем примљене, вести у друге новине;

5) противно пропису § 32 овога Закона пропусти да наведе име аутора употребљеног дела и извор;

6) противно пропису § 33 овога Закона ставља у промет или јавно излаже дела наведена у том параграфу;

7) противно пропису § 34 овога Закона вређа оправдани интерес преслићаног лица или његових сродника.

У тежем случају користољубља може се изрећи и једна и друга казна.

§ 52

Преступ, кажњив по § 51 овога Закона, чини и онај ко даје своје просторије бесплатно или уз плату за одржавање овим Законом недопуштеног предавања, извођења или приказивања или излагања неког дела, ако је знао да постоји таква незаконитост.

§ 53

О преступима наведеним у претходним параграфима судиће судови надлежни за преступе из Кривичног законика.

Суд поступа у случајевима § 49, 51 и 52 само на захтев повређеног лица; у случајевима § 50 прогониће се кажњиво дело по званичној дужности.

Сматраће се као повређено лице сам аутор, или његови правни последници.

Морално право аутора заступају аутор сам и његови наследници. У случају да наследници заступају морално право аутора, постојеће академије наука и уметности, универзитети и књижевне и уметничке организације овлашћени су да чувају морално право аутора код грађанских и кривичних судова.

Казне затвора у случајевима § 49, 51 и 52 извршиће се по начелима § 92 Закона о штатима.

Новчане казне иду у фонд који ће се установити за подпомагање сиромашних аутора и њихових породица.

Министар просвете овлашћен је да изда правилник о установљењу, саставу и пословном реду овог фонда, у споразуму са Министром финансија.

§ 54

На захтев повређеног лица, може кривични суд пресудити да се противправно израђене, приказиване, јавно изложене или у промет стављене репродукције, портрети односно примерци дела, као и оруђе и справе које служе искључиво противправном умножавању: облици, ваљци, плоче, камени, вршце и сл. — пониште, затим да се пониште рукописи, књиге, текстови, партитуре, преписане улоге; надаље, да се штампарски слог разметне — ако се и поменути ствари налазе у власништву лица која су учествовала у састављању или растурању, као и у власништву њихових наследника.

Ако се поменути репродукције или справе могу преиначити, тако да се отстрани или сиречи повреда ауторског права, а да се оне не униште, суд ће то пресудити, ако власник узме на себе дотичне трошкове. Тако треба поступити и по повреди ауторског права на архитектонска дела. Али ако се код архитектонских дела не може извршити преиначење а да се она не униште, онда се не може тражити преиначење и поништење. У том случају суд ће пресудити по захтеву аутора да повредилац плати аутору и посебну накнаду за личну повреду (§ 57 ст. 3).

Ако повреда ауторског права обухвата само један део дела, важе горњи прописи само у погледу дотичног дела.

§ 55

Уместо поништења предмета, наведених у § 54 односно једнога дела њиховога, може повређено лице захтевати да му се издаду ти предмети, или један део њихов, уз накнаду трошкова израде.

§ 56

Ако оптужени не буде осуђен, али се ипак утврди постојање повреде у објективном смислу, суд је дужан, на захтев оштећеног лица, изрећи да се са предметима повреде поступи у смислу § 54 и 55 овог Закона.

§ 57

На захтев повређеног лица моћи ће кривични суд досудити му и накнаду штете према прописима казненог судског поступка.

Накнађује се како проузорокована штета тако и измакли добитак.

Поврх тога може казњени суд досудити повређеном лицу на његов захтев посебну накнаду за личну повреду. Висину такве новчане накнаде одређује суд по свом слободном нахођењу.

§ 58

За позоришне и кинематографске претставе, концертна и радиофонска извођења, јавна предавања и изложбе, приређене без дозволе аутора односно овлашћеника ауторовога права, има повредилац кривично повређеноме цео приход неовлашћених извођења, без одбитка трошкова издатих на њих.

Ако је дело претстављено, изведено, односно изложено с другим делима, има се као свота оштећења одредити сразмеран део прихода.

§ 59

Тужилац може захтевати да се пресуда кривичног суда објави на тропак осуђенога. Суд ће о томе одлучити по својој слободној нахођењу, узимајући у обзир оправдане тужничеве предлоге.

§ 60

Повређено лице (§ 53) овлашћено је захтевати код грађанских судова пре поднесене тужбе, а код казњених судова после поднесене тужбе, а пре изречене пресуде, да се у § 54 овога Закона наведени предмети узаште и очувају, као и то да суд одреди све нужне мере да се повреда ауторског права не учини или не обнови.

Код противправно одржаних предавања, извођења или излагања може повређено лице тражити да се узаште приходи, те да му се досуде у пресуди.

Потраживалац мора доказати:
1) да је његово ауторско право већ повређено, или да ће бити повређено;
2) да ће се без горњих мера тешко дати надокнадити штета која прети.

Суд одлучује о тим захтевима саслушавши претходно противну страну; но у хитним случајевима може дозволити затражене мере и без тога саслушања.

Потраживаоцу ће се одредити рок за подношење тужбе, ако је није још поднео. Ако не поднесе тужбу у одређеном року, суд ће опозвати наређене мере.

Суд може на захтев противне стране или по службеној дужности наредити да потражилац обезбеди противној страни штету, која јој може настати од наређених, горе поменутих мера.

§ 61

Независно од вођења кривичног поступка може се у смислу § 57 тражити и код грађанског суда накнада штете.

§ 62

Повређена лица, односно установе или фонд, означени у § 53 овлашћени су да захтевају код грађанског суда да он утврди постојање ауторских права и да забрани даљу њихову повреду. Уједно могу захтевати да им повредилац изда своје обогаћење, ма да га не терети никаква кривица.

А могу тражити и провођење мера поменутих у § 54 и 55.

Стварно надлежан за грађанско-правни поступак у погледу захтева по овом Закону је окружни суд, у смислу § 46 тач. 6 Законика о судском поступку у грађанским парницама од 13 јула 1929 год. До ступања на снагу овог грађанског парничног поступка стварно су надлежни за ове парнице постојећи првостепени колегијални грађански судови.

§ 63

Мере, наведене у § 54 и 55 овога Закона, може тражити повређено лице без обзира на то да ли повредиоца терети кривица или не.

§ 64

Право на подизање кривичне тужбе у смислу претходних параграфа застарева за две године, рачунајући од дана када је извршена повреда ауторског права.

§ 65

Право за подизање тужбе за накнаду штете застарева у року од три године, рачунајући од дана када је аутор сазнао за извршиоца дела и насталу штету.

У сваком случају, ово право застарева за 10 година од дана учињеног дела.

§ 66

Застарелост (§ 64) почиње тећи од оног дана када је последњи пут учињено дотично противправно дело.

§ 67

Код противправног умножавања почиње застарелост (§ 64) од дана када је оно довршено; ако је умножавање учињено ради промета, теће застарелост тек од дана кад је тај примерак први пут стављен у промет.

§ 68

Застарелост престаје из § 51 тачка 5 овога Закона почиње тећи од оног часа кад је први пут објављено дотично дело.

§ 69

Захтев који се оснива на § 54 овога Закона може се постављати све дотле док има предмета повреде.

Прелазна наређења

§ 70

Овај се Закон примењује и на књижевна и уметничка дела створена пре него што је он ступио на снагу.

Али дело учињено пре него што је ступио на снагу овај Закон не може се прогонити ни грађански ни кривично, ако је то дело било допуштено кад је било учињено.

Уживају пуну заштиту и она дела која досада нису уопште била заштићена, или су била заштићена у мањем обиму него што је то по овом Закону.

§ 71

При израчунавању рока заштите ауторског права узима се у обзир и време протекло од свршетка ове године у којој се догодила чињеница одлучна

за дотични заштитни рок до дана ступања на снагу овога Закона (§ 47).

§ 72

Ако је ауторско право у целини или делимично пренесено на друго лице пре него што је ступио на снагу овај Закон, неће се у случају сумње сматрати као пренесено и оно ауторско правно овлашћење које аутору припада тек по овом Закону.

§ 73

Могу се стављати у промет и даље примерци и репродукције, довршени и израђени на дозвољен начин пре ступања на снагу овога Закона, али само тада ако се ови молбом заинтересованог лица, поднесеном у року од три месеца после ступања на снагу овога Закона, пријаве општој управној власти првог степена, запишу у нарочити списак и снабдеју печатом.

Облик овога списка, садржину уписа, облик печата и извршење поступка прописаће Министар просвете у споразуму са Министром унутрашњих послова.

§ 74

Досад дозвољена, а по овом Закону забрањена, умножавања и репродукције могу се довршити, ако се с њима започело пре него што је овај Закон ступио на снагу. Исто тако справе за умножавање и репродукцију, израђене пре ступања на снагу овог Закона, могу се употребљавати у ту сврху још 3 месеца, рачунајући од дана када је овај Закон ступио на снагу.

Овим справама довршени и израђени примерци и репродукције могу се убудуће такође стављати у промет, али само под условима постављеним у § 73.

§ 75

Поворишна и музичка дела која су се с ауторовим овлашћењем, или због тога што није било законске заштите, изводила пре него што је ступио на снагу овај Закон може пређашњи приређивач слободно изводити још за време од једне године, рачунајући од дана када је ступио на снагу овај Закон.

§ 76

До ступања на снагу Кривичног законика од 27-I-1929 год. и Законика о судском кривичном поступку од 16-II-1929 год. на преступе из закона о заштити ауторског права — уколико не постоје специјални прописи у овом Закону — примењиваће се општи прописи Кривичног закона и Закона о поступку судском у кривичним делима који важе за територију надлежног суда.

§ 77

Министарство просвете је дужно да на захтев судова даје стручна мишљења и објашњења по свим питањима ауторског права, покренутим у грађанским или кривичним споровима.

Министар просвете установљава у том циљу нарочити Савет стручњака из реда истакнутих књижевника, уметника и правника.

Чланови овог Савета постављају се указом за време од 5 година на предлог Министра просвете.

Састав и пословни ред Савета одредиће Министар просвете.

§ 78

У Министарству трговине и индустрије увешће се регистри аутора анонимних и псеудонимних дела, у које ће се уносити уписи у смислу овога Закона (§ 10, ст. 3, 39 и 50, тач. I, 2).

Облик тих регистара и поступак при упису у њих одредиће Министар трговине и индустрије наредбом.

§ 79

Кад ступи на снагу овај Закон, престају важити они закони:

1) Закон од 26 децембра 1895 г. о ауторским правима на дела књижевности, уметности и фотографија (L. D. Z. 1895/197);

2) Закона од 26 фебруара 1907 године (L. D. Z. 1907/58), којим се мења закон поменути у прегходној тачци;

3) Закон. члан XVI од 1884 заједничкога хрватско-угарскога сабора.

Исто тако престају важити прописи оних закона који су остали на снази, а који су прописи противни прописима овога Закона.

§ 80

Овај Закон ступа у живот кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад се обнародује у „Службеним новинама“.

Пбр. 33449

26 децембра 1929 год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР с. р.

Министар просвете,

Бож. Ж. Максимовић с. р.

Видео и ставио Државни печат

Чувар Државног печата,

Министар правде,

Д-р М. Сршкић с. р.

Претседник Министарског савета,

Министар унутрашњих послова,

Почасни ађутант Њ. В. Краља,

Дивизијски ђенерал,

Пет. Живковић с. р.

630.

На основу члана 1 Закона о изменама и допуњама у Закону о општинама од 12 фебруара 1929 године, „Службене новине“ бр. 40—XVIII, продикујем следећу

УРЕДБУ

о промени назива села Злосела у назив Пировац

Члан 1.

Назив села Злосела у Општини Тијесно, Среза шибеничког, Приморске бановине, замењује се називом: Пировац.

Члан 2.

Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама“.

Ш број 56693/29

9 децембра 1929
у Београду.

Претседник Министарског савета,

Министар унутрашњих послова,

Почасни ађутант Њ. В. Краља,

Дивизијски ђенерал,

Пет. Живковић с. р.

631.

На основу § 116 Инвалидског закона у споразуму са Министром војске и морнарице и Министром финансија, прописујем

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ИНВАЛИДСКОГ ЗАКОНА

Члан 1.

(§ 1.)

Породице и родитељи ратника, сем оних из § 5 овога Закона, који су за време рата у ропству умрли, имају такође право на државну заштиту и

помоћ, ако испуњавају и остале услове овога Закона.

Као умрли ратни инвалиди сматрају се они ратници, који су окатегорисани као ратни инвалиди и као такви признати правоснажним решењем, па доцније умрли.

Члан 2.

(§ 4.)

Диagnoза на основу које се према тачци 2 § 50 одређује проценат онеспособљености за привредни рад, има обухватити ране, повреде, озледе, поменуте у § 4, као и оболења и болести, које су услед ових рана, повреда и озледа наступиле без сопствене кривице ратника.

Ратници — заробљеници онеспособљени у ропству, за време рата, сматрају се као онеспособљени у рату, ако нема доказа да је онеспособљеност наступила њиховом кривицом, а за њих не постоје случајеви из тач. 1) под а), б) и в) § 5 овога Закона.

Члан 3.

(§ 7.)

Трећина инвалиднине која припада лично инвалиду I групе смештеном у инвалидском дому, не може се употребити за покриће трошкова за лечење, лекове и издржавање. Његова породица примаће поред остале две трећине његове инвалиднине и породичне додатке, предвиђене § 12.

Пропис другог става § 7 има се примењивати на инвалиде I групе у случајевима, кад се налазе на бесплатном издржавању у душевним болницама.

Члан 4.

(§ 11.)

Радници, надничари, дневничари и други слични службеници, намештени код државних власти, установа и предузећа, односно код самоуправних власти, установа и предузећа, а који своје принадлежности примају одсеком, дневно, недељно, петнаестодневно или месечно, имају право без обзира на такво примање на целу инвалиднину, без додатака на чланове породице. Оваква служба не сматра се као државна или самоуправна служба у смислу другог и последњег става § 11.

Овај службени однос утиче на право на пријем инвалиднине само у случају, када приходи од овог односа прелазе максимирани приходи, наведене у четвртом ставу § 99, с обзиром на први став § 11.

Члан 5.

(§ 13.)

Инвалид, који тражи протезу и друга ортопедска средства, поднеће управнику ортопедског завода у овереном препису инвалидско уверење и извршно судско решење, којим му је признато право на државну заштиту и помоћ.

Члан 6.

(§ 14.)

Решење по последњем ставу § 14 доноси управник ортопедског завода на основу мишљења стручне комисије. На ово решење нема места жалби.

Члан 7.

(§§ 16 и 17.)

Инвалид, који тражи бесплатно лечење и лекове или бесплатну лекарску помоћ, поднеће над-